

gennemsnitlig kunde udføre 18,000 Pd. Fjer om Aaret, kunde man i Tiden fra 1883—1887 kun udføre 12,000 Pd. Det repræsenterer som sagt ikke ringe Tab. Man har derfor paa Færøerne ønsket, at der skulde gøres noget for at bevare Fuglebestanden, og særlig ogsaa for at frede om den Fugl Bomvien, der har stor Betydning deroppe, baade som Levnedsmiddel og paa anden Maade. Hidtil har det været saaledes, at Sagtloven af 1854 har sat Fredningstiden for denne Fugl fra 1ste Marts til Midten af August. Men dette har vist sig at være en noget upraktisk Bestemmelse, idet det netop er efter Midten af August, det gælder om at værne Fuglen, thi naar den bliver skudt i den Tid, saa er det ikke blot den enkelte Fugl, som dermed gaar tabt, men Ungerne og af Mangel paa Næring, og man har derfor foreslaaet at forlænge Fredningstiden eller rettere sagt forskyde Fredningstiden, saaledes at den ikke som nu skulde være fra 1ste Marts til 15de August, men fra 15de Marts til Udgangen af August, idet man ikke har ment, at der var nogen Grund til at frede Fuglen fra 1ste Marts til 15de Marts. Der er ogsaa truffet andre Bestemmelser, bl. a. forøgede Bøder for Brud paa Fredningsbestemmelserne, og man har truffet Bestemmelser overfor Sagten baade paa Søn og i Fuglebjergene. Noget af disse Bestemmelser ere efter danske Begreber lidt underlige, og Ministeriet har ogsaa været noget bange for at gaa ind derpaa, idet det forekom det at være et temmelig ubestemt Udtryk, der anvendtes i Loven, saaledes som Jagtinget havde fastsat det. Der stod, at det skulde være forbudt i Fuglepladserne at drive Jangsten paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes, og at det skulde være forbudt at tage Hg mere end een Gang aarlig paa samme Sted i en Fugleplads, og i hvert Tilfælde ikke efter den 8de Juni. Disse Bestemmelser ville, som de Herrer se, efter vore Begreber være noget uklare. Det, at det skal være forbudt at drive Jangsten paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes, er jo en Bestemmelse, som man her i Danmark vanskeligt kan tænke sig gjort til Lov; men efter de Udtalelser, der fremkom i Landstinget fra den dervedværende Reprozentant for Færøerne, mente Ministeriet, at man kunde slaa sig til Taals dermed, idet det efter særøiske Forhold dog maatte vilde være klart, hvad dermed menes, og Udvalget har heller ikke turdet gøre nogen afvigende Mening gældende fra det særøiske Jagting, idet vi have erkendt, at vi ikke have haft den fornødne Sagkundskab til at kunne

at kunne dømme om, hvorvidt man kunde kontrollere, om Jangsten bliver drevet paa en saadan Maade paa Fuglepladserne, at Jangsten derved ødes. Jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille Forslaget til Vedtagelse.

Beth: Det er meget vanskeligt, for hvem der ikke er kendt med særøiske Forhold at tage Ordet i den Slags Sager, men det var netop de Ord i Lovforslaget, som sidst bleve omtalte af den ærede Ordfører, der gav mig Anledning til at begære Ordet, nemlig disse Ord, at det overhovedet skal være forbudt i Fuglepladserne at drive Jangst paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes. Den ærede Ordfører har vistnok Ret i, at denne Bestemmelse vilde være fuldstændig umulig efter vore Forhold her hjemme, uagtet vi dog fende Forhold, der maatte — jeg siger maatte — kunne sættes i nogen Sammenligning med de Forhold, her er Tale om, idet vi i Virkeligheden have Fuglepladser, for at bruge det Udtryk, d. v. s. Pladser, hvor Søfugle særlig i store Mængder yngle, saadanne Pladser findes, som de Herrer vide, jo navnlig paa tør-liggende Rev, som ikke staa i nogen Forbindelse med Fastlandet, som altsaa omkylles af Vandet, og som heller ikke egne sig i nogen Henseende til Dyrkning eller Benyttelse af Mennesker, men hvor Fuglene yngle i meget stort Antal, den ene ved Siden af den anden, saaledes at det er vanskeligt at gaa der uden at komme til at træde paa Ungerne eller Eggene, men dersom man nu her giver en saadan Bestemmelse, at det er forbudt at drive Jangst paa disse Pladser paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes, vil man her ganske savne en Retteknor, hvorefter man kunde gaa og navnlig, hvorefter Domstolene kunde gaa. Enhver kan have sin Mening om, hvorvidt denne Jangst er drevet paa en saadan Maade, at Fuglen ikke ødes, eller hvorvidt dette ikke er Tilfældet. Der maatte forudsættes, forekommer det mig i det mindste, at det var overladt til vedkommende Autoritet paa Færøerne, hvem det nu maatte være, at bestemme nærmere ved Vedtægt Reglerne for, hvorledes de Ord i Lovforslaget i Praxis skulle bringes til Anvendelse, men saa vidt jeg har set, staa der ikke noget derom i Lovforslaget. Det forekommer mig, det skal jeg ikke nægte, at det er en overordentlig betænkelig Bestemmelse i en Lov, en Bestemmelse, som i Grunden ingen Ting siger, naar man ikke har en anden Autoritet, der gennem Vedtægter eller paa lignende Maade nærmere kan angive de Regler, hvorefter den Bestemmelse,